

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України у Волинській області
Слідчий відділ
проспект Василя Мойсея, 4, м. Луцьк, 43005, тел. (0332) 24-22-10
www.ssb.gov.ua, Код ЄДРПОУ 20001487

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Луцьк

«14» серпня 2024 року

Старший слідчий слідчого відділу УСБУ у Волинській області майор юстиції Шеренгов Назарій Володимирович, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 2202313000000241, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Єретенку Олександр Володимировичу,
30.04.1988 року народження, уродженцю
м. Луганськ, зареєстрованому за адресою: Луганська
область, м. Луганськ, квартал Левченко, буд. 8а,
кв. 109, громадянину України,-

про те, що він підозрюється у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Верховною Радою УРСР 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України.

Положеннями статей 1 та 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади,

збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема і Луганська область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно з вимогами ст. ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішується виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і російська федерація (далі – рф).

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1991 рф, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

У відповідності до пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримку миру та стабільності в Співдружності Незалежних Держав від 10.02.1995, що укладений між державами СНД, серед яких є Україна та рф, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів один одного та зобов'язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їхню непорушність, а також вирішувати усі суперечки, що виникають з питань кордонів і територій, тільки мирними засобами. Держави також зобов'язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистської рухи, а також сепаратистські режими, якщо такі виникнуть; не встановлювати з ними політичних, економічних та інших зв'язків; не допускати використання ними територій і комунікацій держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічної, фінансової, військової та іншої допомоги.

Відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заклучним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та рф 31.05.1997 уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і рф (ратифікований Законом України від 14.01.1998 № 13/98-ВР та Федеральним Законом рф від 02.03.1999 № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2 - 3 зазначеного Договору, рф зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі

економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизначених норм міжнародного права.

Згідно опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та рф про українсько-російський державний кордон від 28.01.2003 (ратифікований рф 22.04.2004), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької, Луганської, Запорізької та інших областей відноситься до території України.

Незважаючи на вищевикладене, 21.02.2022 рф визнано так звані «Донецьку Народну Республіку» та «Луганську Народну Республіку» незалежними державами, попередньо впроваджуючи в період 2013-2022 років, із застосуванням засобів масової інформації, ідеї єдиного російського народу та відсутності української нації, вчиняючи неоголошені та приховані вторгнення на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств рф, організовуючи та підтримуючи терористичну діяльність, направлену на окупацію Донецької та Луганської областей та порушення територіальної цілісності України.

Надалі, президент рф 24.02.2022 оголосив про рішення розпочати так звану спеціальну військову операцію в Україні.

Після цього, збройними силами рф, які діяли за наказом керівництва рф і збройних сил рф, здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військовим штабам і складам Збройних сил України, а також підрозділами збройних сил та інших військових формувань рф 24.02.2022 здійснено вторгнення на територію суверенної держави Україна через державний кордон України, який проходить територіями Автономної Республіки Крим, Запорізької, Донецької, Луганської, Харківської, Херсонської, Миколаївської, Сумської, Чернігівської та інших областей, і здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, окупували частину вказаної території, організували проведення псевдореферендумів та прийняття незаконних, з огляду на норми міжнародних актів, рішень щодо включення окупованих територій Донецької, Луганської, Запорізької та Херсонської областей до складу суб'єктів рф, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час і призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

У свою чергу, указом Президента України № 64/2022 від 24.02.2022, у зв'язку з військовою агресією рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до п. 20 ч. 1 ст. 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану», введено воєнний стан на всій території України, дія якого неодноразово продовжувалася та який триває по даний час.

Відповідно до ч. 2 ст. 9 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» Кабінет Міністрів України, інші органи державної влади, військове

командування, військові адміністрації, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування здійснюють повноваження, надані їм Конституцією України, цим та іншими законами України.

Згідно зі ст. 9 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2012 № 1207-VII, державні органи та органи місцевого самоврядування, утворені відповідно до Конституції та законів України, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території діють лише на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Будь-які органи, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території та їх діяльність вважаються незаконними, якщо ці органи або особи створені, обрані чи призначені у порядку, не передбаченому законом.

Згідно з положеннями ч. 1 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014, тимчасово окупована рф територія України (далі - тимчасово окупована територія) є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Тимчасова окупація рф територій України, визначених частиною першою статті 3 цього Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для рф жодних територіальних прав. За державою Україна, територіальними громадами сіл, селищ, міст, розташованих на тимчасово окупованій території, органами державної влади, органами місцевого самоврядування та іншими суб'єктами публічного права зберігається право власності, інші речові права на майно, у тому числі на нерухоме майно, включаючи земельні ділянки, що знаходиться на тимчасово окупованій території.

Згідно ст. 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додаток до неї: положення про закони і звичаї війни на суходолі (1907 року) територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника.

Відповідно до ст. 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» до правоохоронних органів України відносяться органи прокуратури, Національної поліції, служби безпеки, Військові служби правопорядку у Збройних Силах України, Національне антикорупційне бюро України, органи охорони державного кордону, Бюро економічної безпеки України, органи і установи виконання покарань, слідчі ізолятори, органи державного фінансового контролю, рибоохорони, державної лісової охорони, інші органи, які здійснюють правозастосовані або правоохоронні функції.

У відповідності до наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 309 від 22.12.2022 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією», починаючи з 15.05.2022 територія Рубіжанської міської територіальної громади Северодонецького району Луганської області, є тимчасово окупованою рф територією України.

Відповідно до ст. 6 т.зв. «конституції луганської народної республіки»: «державна влада в «луганській народній республіці» здійснюються на основі розподілу на законодавчу, виконавчу та судову. Органи законодавчої, виконавчої та судової влади самостійні. Державну владу в луганській народній республіці здійснюють голова луганської народної республіки, народна рада луганської народної республіки - парламент луганської народної республіки, рада міністрів луганської народної республіки - уряд луганської народної республіки».

Згідно зі ст. 1 закону т.зв. лнр «Про поліцію»: поліція луганської народної республіки є державним правоохоронним органом виконавчої влади, призначеним для захисту життя, здоров'я, прав і свобод громадян республіки, іноземних громадян, осіб без громадянства, для протидії злочинності та іншим протиправним діям, охорони громадського порядку, власності та для забезпечення громадської безпеки.

Відповідно до ст. 2 вищезазначеного закону основними завданнями поліції є:

- забезпечення особистої безпеки громадян, захист життя, здоров'я, честі, гідності, прав, свобод, інтересів та майна громадян від злочинних та інших протиправних посягань;
- профілактика, попередження та припинення злочинів та адміністративних правопорушень;
- виявлення та розкриття злочинів, здійснення попереднього розслідування у формі дізнання у кримінальних справах;
- провадження у справах про адміністративні правопорушення, виконання адміністративних покарань;
- охорона та забезпечення громадського порядку;
- забезпечення безпеки дорожнього руху;
- державний захист потерпілих, свідків та інших учасників кримінального судочинства, суддів, прокурорів, слідчих, посадових осіб правоохоронних та контролюючих органів, а також інших осіб, що захищаються;
- здійснення експертно-криміналістичної діяльності.

Водночас, після окупації території Рубіжанської міської територіальної громади представниками збройних формувань рф, фактично було узурповано всі владні повноваження на цій тимчасово окупованій території шляхом збройного захоплення адміністративних будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, встановлення інституту військових комендатур, запровадження тотального контролю та жорсткого управління у всіх сферах життєдіяльності територіальних громад, фактичної ліквідації приватної власності, свободи слова, пересування та волевиявлення на захоплених територіях.

При цьому, для подальшого утримання адміністративно-політичного контролю на захопленій військовим шляхом території та реалізації узурпованих владних повноважень, всупереч порядку, встановленому Конституцією України, Законом України «Про центральні органи виконавчої влади», та іншим нормативно-правовим актам, 09.03.2023 у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб рф зареєстровано незаконно створений правоохоронний орган

– «Отдел Министерства внутренних дел Российской Федерации «Рубежанский»» (мовою оригіналу).

У ході розвитку подій, пов'язаних з військовою агресією рф та окупацією ряду населених пунктів Луганської області, станом на 24.02.2022 громадянин України Єретенко Олександр Володимирович, який постійно проживав на тимчасово окупованій території Луганської області, та, відповідно, останньою були достовірно відомі наведені вище факти розв'язання та ведення рф агресивної війни проти України, здійснення підривної діяльності, захоплення державних установ, організацій та військових частин, оскільки ці події широко висвітлювались більшістю засобів масової інформації, та набули розголосу у місцевого населення, маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань і життєвого досвіду для усвідомлення фактів збройного конфлікту, викликаного російською військовою агресією, а відтак усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, водночас підтримуючи ідеї проросійської спрямованості, у тому числі щодо подальшого розвитку України, виходячи з геополітичних інтересів рф, які передбачають перебування України у сфері її впливу, а також з корисливих мотивів та хибного почуття кар'єризму, вирішив використати факт встановлення окупаційної влади на території Рубіжанської міської територіальної громади та ряду інших населених пунктів Луганської області у своїх особистих інтересах та не пізніше 09.03.2023, більш точний час досудовим розслідуванням не встановлений, обійняв посаду «начальника отдела Министерства внутренних дел Российской Федерации «Рубежанский»» (мовою оригіналу), тобто посаду у незаконному правоохоронному органі.

Відповідно до займаної Єретенко О.В. посади, останній наділений повноваженнями діяти від імені незаконно створеного правоохоронного органу, що функціонує в інтересах окупаційної влади за стандартами держави-агресора на тимчасово окупованій території Рубіжанської міської територіальної громади Луганської області, реалізація яких в свою чергу забезпечує становлення та зміцнення окупаційної влади рф шляхом утворення і функціонування незаконно створеного окупаційного правоохоронного органу рф на окупованій території України.

З метою демонстрації окупаційній владі своєї особистої прихильності, формування в населення окупованої частини території Луганської області, в тому числі Рубіжанської міської територіальної громади, де зареєстрована юридична адреса та фактичне місцезнаходження згаданого незаконного правоохоронного органу, думки про невідворотність встановлення та утвердження російської окупаційної частини території України як єдиної законної влади на цій території, просуваючи ідеї проросійської спрямованості щодо незворотного і стабільного існування на теренах Луганської області влади рф, Єретенко О.В., будучи «начальником отдела Министерства внутренних дел Российской Федерации «Рубежанский»» (мовою оригіналу), здійснював загальне керівництво підпорядкованим йому підрозділом незаконного правоохоронного органу, діяльність якого спрямована на реалізацію політики держави-агресора у сфері правоохоронної діяльності на тимчасово окупованій території Рубіжанської міської територіальної громади, зокрема організовував

видачу перепусток для пересування місцевого населення тимчасово окупованою територією.

Діючи у такий спосіб та зайнявши посаду у незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, та виконуючи функції «начальника отдела Министерства внутренних дел Российской Федерации «Рубежанский»» (мовою оригіналу), Єретенко О.В. здійснив колабораційну діяльність.

Таким чином, Єретенко Олександр Володимирович, підозрюється у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Старший слідчий слідчого відділу
УСБУ у Волинській області
майор юстиції

Назарій ШЕРЕНГОВ

ПОГОДЖЕНО

Прокурор у кримінальному провадженні –
прокурор відділу нагляду за додержанням
законів регіональним органом безпеки
Волинської обласної прокуратури

Сергій ЗУБАНЬ

Підозрюваному роз'яснено, що згідно ст.42 КПК України він має право:

1. знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
2. бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
3. на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
4. не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
5. давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
6. вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
7. у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 Кримінального процесуального кодексу України;
8. збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
9. брати участь у проведенні процесуальних дій;
10. під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11. застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12. заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13. заявляти відводи;

14. ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 Кримінального процесуального кодексу України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 Кримінального процесуального кодексу України;

15. одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16. оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17. вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18. користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

19. підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

20. підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Про підозру повідомив, повідомлення про підозру вручив та права роз'яснив:

Старший слідчий слідчого відділу
УСБУ у Волинській області
майор юстиції

Назарій ШЕРЕНКОВ